

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 186/2016
08.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.З., због кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката П.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 120/14 од 09.04.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 351/15 од 06.10.2015. године, у седници већа одржаној 08.03.2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.З., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 120/14 од 09.04.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж 351/15 од 06.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 120/14 од 09.04.2015. године, окривљени С.З. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. у вези члана 33. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато време проведено на задржавању од 08.02.2014. године од 05.40 часова до 09.02.2014. године у 15.30 часова, те му је изречена мера безбедности одузимање предмета 4.798 боксова цигарета марке „М.“. Истом пресудом окривљени је обавезан да са окривљеним Н.Б. суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде, те трошкове кривичног поступка настале пред Основним јавним тужиоцем у Краљеву, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж 351/15 од 06.10.2015. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљених преиначена је пресуда Основног суда у Краљеву К 120/14 од 09.04.2015. године, само у погледу одлуке о казни, тако што је Виши суд окривљене С.З. и Н.Б., због извршеног кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које су првостепеном пресудом оглашени кривим, осудио на новчане казне у износу од

по 200.000,00 динара, које су дужни платити у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће исте бити замењене казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан затвора, док је у осталом делу првостепена пресуда остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат П.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП у вези са чланом 243. став 1. Кривичног законика, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде, те да предмет врати Основном суду у Краљеву или Вишем суду у Краљеву на поновни поступак као и да се одреди одлагање или прекид извршења новчане казне.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду закона - одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП, наводима да окривљени С.З. радњама, означеним у изреци пресуде није могао учинити кривично дело за које је оглашен кривим. Одбрана налази да окривљени не спада у круг лица која могу извршити предметно кривично дело, с`обзиром на то да учинилац кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. КЗ може бити искључиво лице које нема овлашћење за трговину. Како је окривљени у време извршења дела, на свом имену имао регистровано привредно друштво „Н. Ф.“ ДОО Б.Ј. чија је делатност неспецијализована трговина на велико, он, по виђењу одбране, није могао извршити предметно кривично дело.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване, налазећи да у редовном кривичном поступку није учињена повреда закона, те да побијане правноснажне пресуде нису донете уз повреду одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП. По налажењу овог суда првостепени суд је, након што је на главном претресу у законито спроведеном поступку извео доказе, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон, налазећи да се у радњама окривљеног С.З. стичу сва битна обележја кривичног дела за које је и оглашен кривим. Наведена чињеница, да је окривљени С.З. у време извршења кривичног дела имао регистровано привредно друштво за неспецијализовану трговину на велико, је била предмет анализе и оцене како пред првостепеним тако и пред другостепеним судом, коју оцену овај суд сматра правилном, аргументованом и довољном, те на њу упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.